R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Dosar nr. 3046/2/2012*

Sentinţa civilă nr.1479
Şedinţa publică de la 26.05.2015
Curtea constituită din:
PREŞEDINTE: MĂDĂLINA ELENA GRECU
GREFIER: CRISTINA OLARU

Pe rol se află pronunţarea în cauza de contencios administrativ privind pe reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII în contradictoriu cu pârâtul ALEXANDRU STELICĂ, având ca obiect acţiune în constatare.

Dezbaterile şi susţinerile părţilor au avut loc în şedinţa publică de la 19.05.2015 şi au fost consemnate în încheierea de şedinţă de la acea dată, parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera şi pentru a da posibilitatea părţilor să depună concluzii scrise, a amânat pronunţarea la data de astăzi, când a hotărât următoarele:

C U R T E A,

Prin ***cererea*** înregistrată la Curtea de Apel Bucureşti - Secţia a VIII-a, contencios administrativ şi fiscal sub numărul 3046/2/2012 reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii a chemat în judecată pe pârâtul Alexandru Stelică solicitând să se constate calitatea acestuia de colaborator al Securităţii.

În motivarea, în fapt, a cererii reclamantul a arătat în esenţă că în cauză sunt îndeplinite condiţiile prevăzute de art.2 lit. b) din O.U.G. nr.24/2008, pârâtul furnizând informaţii care se referă la activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, aşa cum rezultă din actele dosarului, iar acţiunile sale în această calitate au încălcat dreptul la viaţă privată.

În drept, cererea a fost întemeiată pe dispoziţiile O.U.G. nr.24/2008.

La data de 31.05.2012, reclamantul a depus Nota de constatare nr. S/DI/I/2240/28.10.2011 şi actele care au stat la baza emiterii acesteia.

Pârâtul a depus ***întâmpinare*** prin care a solicitat respingerea acţiunii ca neîntemeiată, arătând în esenţă că în anul 1983, îşi desfăşura activitatea la ADAS-Filiala Brăila, încheind asigurări pentru un număr mare de cadre militare din Garnizoana Brăila, se bucura de un profil moral-politic sănătos, astfel încât, în luna ianuarie 1983 a fost contactat de un ofiţer de la CI, fiind

forţat să semneze angajamentul cu organele de securitate, dacă mai dorea să încheie asigurări în unităţile militare, având în vedere că venea în contact cu ofiţeri de la care putea afla diverse secrete militare.

De teamă că nu i se va mai permite accesul în unităţile militare, cu consecinţa pierderii serviciului, a semnat un angajament dictat de ofiţer. Lunar era contactat de acel ofiţer fiind întrebat dacă deţinea informaţii cu privire la anumite persoane care unelteau împotriva statului, acesta dictându-i conţinutul Notelor informative, făcând precizări pe aceste note olografe menite să deformeze conţinutul. Informaţiile furnizate nu erau pe măsura aşteptărilor, ofiţerul fiind nemulţumit de acest lucru.

Din dorinţa de a întrerupe legătura cu acel ofiţer de securitate s-a transferat la mai multe întreprinderi, refuzând categoric orice dialog cu ofiţerul respectiv.

Pârâtul a susţinut că informaţiile furnizate nu îndeplineau condiţia de a fi denunţat activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, care să vizeze îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, nefiind întrunite condiţiile prevăzute de art.2 lit. b din OUG nr.24/2008. CNSAS nu a indicat informaţiile şi faptele care se referă la denunţarea activităţilor sau atitudinilor potrivnice regimului totalitar comunist, preluând pur şi simplu aprecierile cuprinse în documentele fostei Securităţi, fără să examineze ea însăşi datele comunicate, pentru a putea stabili dacă acestea îndeplinesc cerinţele legii.

Mai susţine pârâtul că situaţiile prezentate de reclamant demonstrează buna sa credinţă, nicio persoană nu a suportat vreo consecinţă juridică, nu au fost cercetaţi sau arestaţi, condamnaţi, nu le-au fost îngrădite drepturile.

Prin ***sentinţa civilă nr. 7078 din 11 decembrie 2012, Curtea de Apel Bucureşti*** – secţia a VIII-a contencios administrativ şi fiscal a admis acţiunea formulată de reclamantul Consiliul Naţional pentru Studierea Arhivelor Securităţii, în contradictoriu cu pârâtul Alexandru Stelică.

A constatat că pârâtul a avut calitatea de colaborator al Securităţii.

Pentru a hotărî astfel, instanţa de fond a reţinut următoarele:

-Potrivit art.2 lit. b) din O.U.G. nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea Securităţii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 293/2008, prima condiţie ce trebuie îndeplinită pentru a se constata că o persoană a avut calitatea de colaborator al Securităţii este aceea ca această persoană să fi furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, iar a doua condiţie vizează calitatea informaţiei furnizate, în sensul că prin aceste informaţii se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist, iar a treia condiţie se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

-Toate aceste condiţii trebuie să fie îndeplinite cumulativ, iar în speţa de faţă, pârâtul, a semnat la data de 27.12.1982 un „angajament", (fila 58 dosar instanţă) prin care se angaja să sprijine în mod secret, organizat şi activ organele de securitate, în activitatea pe care o desfăşoară pentru prevenirea, descoperirea şi lichidarea infracţiunilor îndreptate împotriva securităţii statului, prin depunerea de eforturi susţinute pentru căutarea de informaţii şi date care prezintă interes pentru această instituţie, să dovedească sinceritate şi obiectivitate şi să nu spună nimănui, indiferent de persoană, grad de rudenie sau funcţie, despre această colaborare.

- Recrutarea pârâtului a fost decisă de organele de securitate, datorită faptului că cele patru obiective deservite de garnizoană au un număr mare de cadre militare, iar în mediul de relaţii al acestora au un număr mic de persoane civile în reţeaua informativă stabilită.

- Pârâtul a întocmit mai multe Note informative în perioada 27.12.1982-12.12.1985, aşa cum s-a reţinut în Nota de constatare şi au fost depuse la dosarul cauzei, semnate cu numele conspirativ „Vărzaru", prin care relata amănunte legate de anumiţi cetăţeni care aveau diverse legături cu cadre militare, ce ţineau de viaţa privată a acestora, (numita ....; numita ....), persoane care lucrau împreună cu pârâtul la ADAS Brăila şi care aveau legături cu persoane din străinătate (......................, numita ....) şi încerca să valorifice obiecte din aur; (maistrul ....), care făcea comerţ cu obiecte străine; militari urmăriţi informativ pentru relaţii suspecte (..), etc.

- Pârâtul oferea informaţii despre aceste persoane, relata modul cum s-a întâlnit cu aceste persoane opiniile politice ale acestora şi discuţiile avute, activitatea şi preocupările, relaţiile cu diverse persoane din anturajul acestora.

- Aşadar, pârâtul avea sarcina de a identifica asemenea persoane, acesta fiind motivul pentru care pârâtul a oferit foarte multe informaţii concrete despre persoanele la care se referea în Notele Informative, din Nota de constatare rezultând că în perioada 29.03.1984-21.04.1986 a dat un număr de 37 asemenea Note, reclamantul selectând pentru dosarul instanţei doar o pare, însă interesează din punct de vedere al calităţii de colaborator, scopul identificării şi semnalării acestor persoane, respectiv stabilirea dacă faptele relatate priveau activităţi şi atitudini potrivnice regimului comunist, relaţiile acestora cu persoane din ţară sau străinătate.

- Rapoartele şi Notele privind analiza activităţii informatorului „Vărzaru" consemnează că după recrutare a furnizat un număr foarte mare de materiale informative cu privire la persoane aflate în atenţie pe linie de securitate, dând dovadă de loialitate, corectitudine, sinceritate şi receptivitate, având o conduită corespunzătoare, fiind şi recompensat pentru activitatea depusă ca informator.

- De asemenea, este îndeplinită şi a doua condiţie, care se referă la efectele furnizării informaţiilor, în sensul că au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului, aşa cum susţine în mod întemeiat reclamanta, şi după cum rezultă din cele reţinute, aceste informaţii au încălcat dreptul la viaţă privată.

Susţinerea că în luna ianuarie 1983 a fost contactat de un ofiţer de la CI, fiind forţat să semneze angajamentul cu organele de securitate, dacă mai dorea să încheie asigurări în unităţile militare, având în vedere că venea în contact cu ofiţeri de la care putea afla diverse secrete militare, chiar dacă ar fi reală, nu are relevanţă sub aspectul stabilirii calităţii de colaborator al securităţii, întrucât este relevant natura informaţiilor furnizate, or, reclamantul, după semnarea angajamentului, timp de 3 ani, în perioada 27.12.1982-12.12.1985, a furnizat foarte multe Note informative, prin care oferea o diversitate de informaţii despre diverse persoane, unele informaţii neavând legătură cu nevoia de a pătrunde în unităţile militare în scopul de a încheia asigurări cu cadrele militare.

-Reclamantul a mai susţinut că din dorinţa de a întrerupe legătura cu acel ofiţer de securitate s-a transferat la mai multe întreprinderi, refuzând categoric orice dialog cu ofiţerul respectiv, însă relevant este că în Nota-Raport din data de 03.02.1986 privind analiza activităţii informatorului se menţionează că acesta a fost sincer şi obiectiv în furnizarea informaţiilor, se preocupă de culegerea informaţiilor, însă neavând posibilităţi să intre în contact cu cadrele unităţii, întrucât şi-a schimbat locul de muncă, a furnizat mai puţine informaţii despre marina militară din Brăila.

- Curtea de apel a reţinut că multe dintre informaţiile furnizate de către pârât au denunţat fapte şi activităţi, care la acea vreme erau considerate potrivnice regimului totalitar comunist, multe dintre ele neavând legătură cu scopul recrutării şi au fost de natură să încalce dreptul la viaţă privată al persoanelor vizate.

Din punct de vedere al cauzei de faţă nu prezintă nici o relevanţă dacă vreo persoană din cele la care pârâtul a făcut referire în Notele informative ar fi suportat vreo consecinţă juridică.

Prin urmare, instanţa de judecată sesizată, urmare a aprobării Notei de constatare, analizând cererea în raport de ansamblul probator administrat în cauză, a apreciat că CNSAS, în calitate de reclamant a făcut dovada susţinerilor sale, astfel încât a constatat calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

Împotriva acestei sentinţe a declarat recurs pârâtul Alexandru Stelică, criticând-o pentru nelegalitate şi netemeinicie. A solicitat modificarea hotărârii în sensul respingerii acţiunii ca neîntemeiate susţinând că la dosarul cauzei nu a fost depusă nici-o probă care să susţină faptele ce i se impută iar situaţia de fapt expusă de CNSAS şi acceptată de instanţa de fond nu corespunde realităţii.

Prin decizia civilă nr. ***4155 din 5 noiembrie 2014 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție*** s-a dispus admiterea recursului, casarea hotărârii pronunțate și trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeaşi instanţă de fond.

Pentru a pronunţa această soluţie ICCJ a reţinut că dispoziţiile cuprinse în art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 privind accesul la propriul dosar şi deconspirarea securităţii, definesc termenul de colaborator al securităţii „ca fiind orice persoană care a furnizat informaţii indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului".

Rezultă din această definiţie, condiţiile ce se impun a fi îndeplinite pentru a se constata calitatea de colaborator şi anume, persoana trebuia să fi furnizat informaţii sub orice formă prin care se denunţau atitudini şi activităţi potrivnice regimului totalitar şi care au avut ca efect îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Prima instanţă, a examinat îndeplinirea cumulativă a condiţiilor prevăzute la art.2 lit.b din OUG nr.24/2008 şi a concluzionat că reclamantul – recurent CNSAS a făcut dovada susţinerilor în stabilirea calităţii de colaborator al securităţii a intimatului - pârât Alexandru Stelică,, reţinând ca argumente esenţiale existenţa unui angajament semnat de recurentul-pârât şi întocmirea de note informative cu numele conspirativ „Vărzaru", conţinutul acestora vizând îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului.

Recurentul-pârât în faţa instanţei de fond dar şi prin cererea de recurs formulată, contestă conţinutul notelor informative, întocmite de el precum şi cele întocmite de Securitate, aşa cum a fost prezentat de reclamantul-intimat în notele de constatare şi susţine că judecătorul fondului şi-a însuşit acest conţinut fără să fie depuse la dosar notele informative la care s-a făcut referire prin notele de constatare.

Într-adevăr la dosarul cauzei, nu au fost depuse aceste note informative, astfel că în privinţa dubiului asupra autenticităţii acestuia, raportat la prevederile art.129 alin.5 Cod procedură civilă, pentru corecta stabilire a faptelor, în vederea aplicării temeinice a legii se impunea clarificarea acestor aspecte prin depunerea notelor informative întocmite de recurentul-pârât şi cele întocmite de organele de securitate, dar şi administrarea din oficiu a altor probe menite să clarifice conţinutul documentelor la care s-a făcut referire prin notele de constatare întocmite de reclamantul-intimat.

Fiind soluţionată această cauză cu încălcarea prevederilor art.129 alin.5 Cod procedură civilă, potrivit cărora „judecătorii au îndatorirea să stăruie, prin toate mijloacele legale, pentru a preveni orice greşeală privind aflarea adevărului în cauză, pe baza stabilirii faptelor şi prin aplicarea

corectă a legii, în scopul pronunţării unei hotărârii temeinice şi legale. Dacă probele propuse nu sunt îndestulătoare pentru lămurirea în întregime a procesului, instanţa va dispune ca părţile să completeze probele. De asemenea, judecătorul poate, din oficiu, să pună în discuţia părţilor necesitatea administrării altor probe pe care le poate ordona chiar dacă se împotrivesc", Înalta Curte de Casaţie şi Justiţie în temeiul dispoziţiilor art.312 alin.3 Cod procedură civilă, raportat la art.304 pct.9 din acelaşi cod a admis recursul, a casat hotărârea şi a trimis cauza spre rejudecare aceleiaşi instanţe în vederea suplimentării şi administrării de probe noi şi pentru a nu lipsi părţile de un dublu grad de jurisdicţie.

Primind cauza spre rejudecare, Curtea a dispus administrarea probei cu înscrisuri, conform deciziei de casare, punându-i-se în vedere reclamantului să depună la dosar notele informative semnate cu numele conspirativ „Vărzaru", cuprinse în nota de constatare, în copie certificată.

Analizând actele depuse la dosar, susţinerile părţilor şi dispoziţiile legale aplicabile în materie, Curtea reţine următoarele:

În preambulul O.U.G. nr. 24/2008 se arată că „în perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945-22 decembrie 1989, puterea comunistă a exercitat, în special prin organele securităţii statului, parte a poliţiei politice, o permanentă teroare împotriva cetăţenilor ţării, drepturilor şi libertăţilor lor fundamentale".

Din analiza preambulului şi a prevederilor OUG nr. 24/2008 rezultă că raţiunea adoptării acestui act normativ derivă din necesitatea cunoaşterii de către membrii unei societăţi postcomuniste a fostului regim totalitar, depăşirii nivelului organizatoric, intelectual şi moral impus de un sistem caracterizat prin structuri şi moduri de gândire inadecvate, respectării drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, creării unei culturi politice autentice şi a unei societăţi civilizate, verificării *a posteriori* a comportamentului persoanelor care în prezent candidează pentru sau ocupă demnităţi ori funcţii publice (aflându-se în situaţia de a fi garanţii Constituţiei şi ai democraţiei) ori deţin titluri care implică o dimensiune morală primordială, legea neavând un scop punitiv şi neinstituind o responsabilitate penală a celor în privinţa cărora se va constata că au fost lucrători sau colaboratori ai Securităţii.

Sub aspectul care interesează în cauză, Curtea reţine că OUG nr. 24/2008 urmăreşte scopul de deconspirare, indicat în preambul, a persoanelor care au contribuit la instrumentarea dosarelor întocmite de Securitate sau care au efectuat activităţile prevăzute de actul normativ respectiv, prin consemnarea publică (publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, şi punerea la dispoziţia mijloacelor de informare în masă de către reclamantul C.N.S.A.S.) a celor care ocupă demnităţile sau funcţiile enumerate în art. 3, precum şi a celor care îşi manifestă intenţia de a candida pentru alegerea sau numirea în aceste demnităţi sau funcţii publice,

actul normativ antrenând doar eventuale consecinţe de ordin moral în privinţa celor care au încălcat drepturile şi libertăţile fundamentale ale altora în perioada dictaturii comuniste.

Prin urmare, rolul instanţei învestite cu soluţionarea unei acţiuni în constatarea calităţii de lucrător sau, după caz, colaborator al Securităţii, nu este acela de a stabili vinovaţii, de a aplica pedepse şi de a le individualiza, nerealizând o justiţie retributivă, ci doar de a verifica, pe baza copiilor certificate de pe documentele aflate în arhiva reclamantului C.N.S.A.S. şi a probelor administrate de pârât, întrunirea cumulativă a condiţiilor prevăzute de lege pentru existenţa calităţii în discuţie, raţiunea legii şi rolul instanţei fiind în acord cu principiile stabilite prin jurisprudenţa C.E.D.O, ca expresie a celor mai înalte idei despre justiţie şi echitate (a se vedea hotărârea de Mare Cameră pronunţată la data de 16.03.2006 în cauza Zdanoka contra Letoniei; decizia de inadmisibilitate din 22.11.2001 în cauza Knauth contra Germaniei).

Cu alte cuvinte, prin reglementarea prevăzută de OUG nr. 24/2008, legiuitorul a urmărit deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliţie politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică a acestora şi fără să creeze premisele unei forme de răspundere colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informaţii, în condiţiile lipsei de vinovăţie şi a vreunei încălcări a drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale în fiecare caz în parte (în acelaşi sens pronunţându-se şi Curtea Constituţională prin decizia nr. 530/09.04.2009, publicată în Monitorul Oficial nr. 430/24.06.2009). Prin urmare, este evident că eventuala neîndeplinire a celor două condiţii prevăzute de art. 2 lit. a din OUG nr. 24/2008 împiedică reţinerea calităţii de lucrător al Securităţii, indiferent de prevederile preambulului acestui act normativ.

În ceea ce priveşte analiza întrunirii condiţiilor prevăzute de art. 2 lit. b din O.U.G. nr. 24/2008 în cazul pârâtului, Curtea constată că prin „colaborator al Securităţii" se înţelege „persoana care a furnizat informaţii, indiferent sub ce formă, precum note şi rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securităţii, prin care se denunţau activităţile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist şi care au vizat îngrădirea drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului".

Pârâtul, a semnat la data de 27.12.1982 un „angajament", (fila 58 dosar instanţă) prin care se angaja să sprijine în mod secret, organizat şi activ organele de securitate, în activitatea pe care o desfăşoară pentru prevenirea, descoperirea şi lichidarea infracţiunilor îndreptate împotriva securităţii statului, prin depunerea de eforturi susţinute pentru căutarea de informaţii şi date care prezintă interes pentru această instituţie, să dovedească sinceritate şi obiectivitate şi să nu spună nimănui, indiferent de persoană, grad de rudenie sau funcţie, despre această colaborare.

Acest „angajament” a fost dat în faţa ofiţerului C.I., cpt. Lt........ .... din cadrul UM 02163 Brăila, care s-a ocupat de recrutarea pârâtului, potrivit Raportului din data de 21.12.1982, pârâtul având vârsta de 25 ani şi fiind agent ADAS LA Filiala Brăila, responsabil pe linia asigurărilor militare din oraş, pârâtul primind, de comun acord, numele conspirativ „Vărzaru”.

Fiind întrebat în faţa instanţei, la termenul de judecată din data de 3.03.2015, pârâtul și-a recunoscut semnătura pe angajamentul de mai sus, arătând că este scrisul său, dar şi scrisul de pe chitanţa ataşată la fila 69 dosar fond, din care rezultă că a fost remunerat pentru activităţile prestate.

Curtea nu poate reține împrejurarea că angajamentul a fost semnat deoarece pârâtul a fost șantajat și amenințat că își va pierde serviciul, deoarece o atare împrejurare nu a fost dovedită în cauză, iar natura informaţiilor oferite prin notele informative semnate de pârât, acesta nu a dovedit că a menținut o anumită obiectivitate în relatările sale, pentru a face plauzibilă poteza sa.

Pârâtul a întocmit mai multe Note informative în perioada 27.12.1982-12.12.1985, aşa cum s-a reținut în Nota de constatare şi au fost depuse la dosarul cauzei, semnate cu numele conspirativ „Vărzaru” (filele 20-87 dosar rejudecare), prin care relata amănunte legate de anumiţi cetăţeni care aveau diverse legături cu cadre militare, ce ţineau de viaţa privată a acestora, (numita ...., numita ....), persoane care lucrau împreună cu pârâtul la ADAS Brăila şi care aveau legături cu persoane din străinătate (...................... numita ....) şi încerca să valorifice obiecte din aur; (maistrul ....), care făcea comerţ cu obiecte străine; militari urmăriţi informativ pentru relaţii suspecte (.................................... ....), etc.

Pârâtul oferea informaţii despre aceste persoane, relata modul cum s-a întâlnit cu aceste persoane opiniile politice ale acestora şi discuţiile avute, activitatea şi preocupările, relaţiile cu diverse persoane din anturajul acestora.

La dosarul cauzei se află a mai fost depusă Tematica informaţiilor privind problemele pe care pârâtul trebuia să le aibe în atenţie, să le urmărească şi să le semnaleze organelor de securitate, multe dintre acestea vizând implicit şi viaţa privată a persoanelor ce ar fi putut face obiectul unor asemenea verificări, un Plan de dirijare a informatorului „Vărzaru”, în care se consemnează că din luna ianuarie 1983 a furnizat patru note informative cu conţinut operativ referitoare la persoane cu intenţii de plecare din străinătate, relaţii extraconjugale ale unor cadre militare, informaţii pe linia „Cărarea”.

Rapoarte şi Note privind analiza activităţii informatorului „Vărzaru” consemnează că după recrutare a furnizat un număr foarte mare de materiale informative cu privire la persoane aflate în atenţie pe linie de securitate,

dând dovadă de loialitate, corectitudine, sinceritate şi receptivitate, având o conduită corespunzătoare, fiind şi recompensat pentru activitatea depusă ca informator.

Curtea nu poate reține împrejurarea că notele informative i-au fost dictate pârâtului de către ofiţerul MAPN pe linie de securitate şi nici că a fost obligat să le scrie, sub amenințarea pierderii serviciului, deoarece din actele dosarului rezultă că toate notele informative depuse în copie la dosar au fost scrise şi semnate de pârât, iar la finalul acestora apar consemnate însemnările ofiţerului însărcinat cu primirea acestora şi sarcinile pe care le atribuia sursei, atribuţii pe care acesta le-a îndeplinit cu conştiinciozitate.

Nu pot fi avute în vedere nici susţinerile pârâtului în sensul că notele informative furnizate nu îndeplineau condiţia de a fi denunţat activităţi sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, care sa vizeze îngrădirea drepturilor si libertăţilor fundamentale ale omului. Astfel, din verificarea conţinutului notelor informative, rezultă că acestea se refereau la anumite relaţii pe care cetăţenii le întreţineau cu persoane străine (numita .... din Obor care are legături cu vaporeni cetăţeni străini, numita K. L. care are rude în Grecia şi intenţionează să plece definitiv din ţară, numitul S. V. care are legături cu marinari străini etc.), dar şi informaţii privind activitatea potrivnică regimului a anumitor persoane (un angajat al ADAS Brăila a trecut fraudulos frontiera, sau mituind pe grăniceri, dar şi că persoana respectivă are un frate care lucrează la miliţie în Brăila).

Se observă că toate aceste informaţii se referă la activităţi pe care regimul comunist le considera contrare şi potrivnice ordinii de drept, cum ar fi relaţiile cu cetăţeni străini pe care statul încerca să le limiteze, pentru protejarea propagandei oficiale practicate, dar şi îngrădirea dreptului la liberă circulaţie, fiind cunoscută practica de înlăturare din funcţie a unor angajaţi ai statului care aveau rude în străinătate.

Mai mult, toate notele informative au caracter de restrângere a drepturilor şi libertăţilor persoanelor şi nu se referă la o eventuală stare de pericol privind capacitatea de apărare a ţării, pericol privind siguranţa statului sau suspiciuni de spionaj, aşa cum susţine pârâtul.

Astfel, având în vedere obiectul şi natura informaţiilor furnizate de pârât- relaţiile cu cetăţeni străini, intenţia de a trece fraudulos frontiera, intenţia de părăsire definitivă a ţării, Curtea constată că acestea se referă la atitudini potrivnice regimului comunist, cele două note vizând îngrădirea *drepturilor şi libertăţilor fundamentale ale omului-* dreptul la libertatea de exprimare şi libertatea opiniilor prevăzut de art. 28 din Constituţia României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului; dreptul la liberă circulaţie, prevăzut de art. 13 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului; dreptul la viaţă privată, prevăzut de art. 12 din Declaraţia Universală a Drepturilor Omului.

Dintr-o atare perspectivă, Curtea nu poate reţine apărările pârâtului în sensul că notele sale informative nu au avut nicio consecinţă asupra persoanelor vizate, întrucât pe de o parte o asemenea afirmaţie nu are suport probator, deoarece simpla menţionare a unor astfel de activităţi în notele primite de securitate aveau un potenţial caracter sancţionator şi de urmărire a persoanelor respective. Pe de altă parte, textul de lege nu cere îndeplinirea unei condiţii de acest gen pentru a fi admisibilă cererea de chemare în judecată, simpla conştientizare a rolului furnizării informaţiilor, fiind suficientă în accepţiunea legiuitorului.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE

Admite acţiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAŢIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂŢII cu sediul în Bucureşti, sect. 3, str.Matei Basarab nr. 55-57, în contradictoriu cu pârâtul ALEXANDRU STELICĂ cu domiciliul în Brăila, str. .... jud. Brăila.

Constată calitatea pârâtului de colaborator al Securităţii.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunţată în şedinţă publică, azi, 26.05.2015.

PREŞEDINTE, GREFIER,
MĂDĂLINA ELENA GRECU CRISTINA OLARU

Red.jud.M.G./4ex.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREŞTI
SECŢIA
Prezenta copie fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestei instanţe Nr.
se legalizează de noi.
GREFIER

